

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) เพื่อเปรียบเทียบแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ คณะที่ศึกษา และอาชีพ และ (3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามให้แก่นักศึกษา แล้วรวบรวมด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน ซึ่งสามารถใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้ครบตามจำนวน คิดเป็นร้อยละ 100 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมาย แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

**ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง**

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังข้อมูลที่ปรากฏ (ดูตาราง 3)

ตาราง 3

จำนวนและร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	244.0	58.1
หญิง	176.0	41.9
รวม	420.0	100.0
2. อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	63.0	15.0
มากกว่า 20-25 ปี	253.0	60.2
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	104.0	24.8
รวม	420.0	100.0
3. คณะที่ศึกษา		
คณะนิติศาสตร์	60.0	14.3
คณะบริหารธุรกิจ	60.0	14.3
คณะมนุษยศาสตร์	60.0	14.3
คณะศึกษาศาสตร์	60.0	14.3
คณะวิทยาศาสตร์	60.0	14.3
คณะรัฐศาสตร์	60.0	14.3

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะเศรษฐศาสตร์	60.0	14.3
รวม	420.0	100.0
4. อาชีพ		
รับราชการ	29.0	6.9
พนักงานเอกชน	52.0	12.4
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	26.0	6.2
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	313.0	74.5
รวม	420.0	100.0

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนมากเป็นเพศชาย (ร้อยละ 58.1) ส่วนใหญ่อายุมากกว่า 20-25 ปี (ร้อยละ 60.2) และไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 74.5)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบ่งออกเป็น 5 แบบ ได้แก่ (1) แบบอิสระ (independent style) (2) แบบหลีกเลี่ยง (avoidant style) (3) แบบร่วมมือ (collaborative style) (4) แบบพึ่งพา (dependent style) และ (5) แบบมีส่วนร่วม (participant style) ดังข้อมูลที่ปรากฏผล (ดูตาราง 4-9)

ตาราง 4

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

แบบการเรียนรู้	\bar{X}	SD	ระดับการปฏิบัติ
1. แบบอิสระ	3.51	0.71	มาก
2. แบบหลีกเลี่ยง	2.63	0.88	ปานกลาง
3. แบบร่วมมือ	3.41	0.70	ปานกลาง
4. แบบพึ่งพา	3.80	0.58	มาก
5. แบบมีส่วนร่วม	3.57	0.58	มาก

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ในระดับมาก 3 แบบ ได้แก่ แบบพึ่งพา แบบมีส่วนร่วม และแบบอิสระ ($\bar{X} = 3.80, 3.57$ และ 3.51 ตามลำดับ) และมีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ในระดับปานกลาง 2 แบบ ได้แก่ แบบร่วมมือ และแบบหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 3.41$ และ 2.63)

ตาราง 5

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบอิสระ

แบบอิสระ	\bar{X}	SD	ระดับการปฏิบัติ
1. ใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	3.90	0.98	มาก
2. พิจารณาเนื้อหาสาระของวิชาที่เรียนที่มีความสำคัญได้ด้วยตนเอง	3.69	0.92	มาก
3. สามารถที่จะเรียนรู้เนื้อหาสาระที่สำคัญของรายวิชาเองได้	3.48	0.94	ปานกลาง
4. มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา ก่อนที่จะเข้าฟังการบรรยาย	2.99	0.97	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

แบบอิสระ	\bar{X}	SD	ระดับ การปฏิบัติ
5. ชอบลักษณะชั้นเรียนที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างอิสระ	3.60	1.09	มาก
6. ชอบทำงานที่ได้รับมอบหมายตามวิธีการของตนเอง โดยไม่ตรวจสอบกับนักศึกษาคนอื่น ๆ ว่าเขาใช้วิธีใด	3.12	1.07	ปานกลาง
7. ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ทั่วไป เช่น การเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต ตำรา วารสาร ฯลฯ อย่างสม่ำเสมอ	3.67	1.01	มาก
8. ไม่ชอบกฎเกณฑ์ที่ยุ่งยาก หรือการบ้านที่มากเกินไป รวม	3.66	1.14	มาก
	3.51	0.71	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบอิสระอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พิจารณาเนื้อหาสาระของวิชาที่เรียนที่มีความสำคัญได้ด้วยตนเอง และศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ทั่วไป เช่น การเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต ตำรา วารสาร ฯลฯ อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.90, 3.69$ และ 3.67 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 4 คือ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาก่อนที่จะเข้าฟังการบรรยาย ($\bar{X} = 2.99$)

ตาราง 6

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบหลักเลียง

แบบหลักเลียง	\bar{X}	SD	ระดับ การปฏิบัติ
1. การเรียนในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย	2.69	1.17	ปานกลาง
2. ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียน	2.73	1.16	ปานกลาง
3. เนื้อหาสาระในรายวิชาที่เรียนไม่สนใจ ให้เกิดความอยากเรียน	2.57	1.10	ปานกลาง
4. ชอบเลือกที่นั่งหลังห้องเรียนเพื่อที่จะไม่ต้อง เผชิญหน้ากับอาจารย์ผู้สอน	2.62	1.21	ปานกลาง
5. ชอบที่อาจารย์ไม่เรียกให้ตอบคำถาม	2.86	1.18	ปานกลาง
6. รู้สึกยินดีที่ทราบว่า อาจารย์ไม่มาสอนหรืองดสอน บางชั่วโมง	2.31	1.19	น้อย
รวม	2.63	0.88	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบหลักเลียงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ และอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ชอบที่อาจารย์ไม่เรียกให้ตอบคำถาม ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียน และการเรียนในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย ($\bar{X} = 2.86, 2.73$ และ 2.69 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 6 คือ รู้สึกยินดีที่ทราบว่าอาจารย์ไม่มาสอนหรืองดสอนบางชั่วโมง ($\bar{X} = 2.31$)

ตาราง 7

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบร่วมมือ

แบบร่วมมือ	\bar{X}	SD	ระดับ การปฏิบัติ
1. ความคิดของเพื่อนนักศึกษาช่วยให้เข้าใจเนื้อหาวิชา ได้ดีขึ้น	3.38	1.05	ปานกลาง
2. การเรียนรู้ที่จะเข้ากันได้กับนักศึกษาคนอื่น ๆ เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การเรียนรู้ในห้องเรียนดีขึ้น	3.71	1.03	มาก
3. สามารถจะเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับผู้อื่นได้มากกว่าที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองตามลำพัง	3.41	1.07	ปานกลาง
4. ชอบการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน ๆ	3.27	1.06	ปานกลาง
5. เตรียมอ่านหนังสือวิชาที่จะเรียนก่อนเข้าห้องเรียน เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน	3.22	1.05	ปานกลาง
6. ชอบฟังความคิดเห็นของนักศึกษาคนอื่น ๆ เกี่ยวกับประเด็นที่เสนอให้อภิปรายในห้องเรียน	3.45	0.93	ปานกลาง
7. ชอบช่วยเหลือเพื่อน ๆ ในห้องเรียนเมื่อเขามีปัญหา ในการเรียน	3.55	0.90	มาก
8. ชอบรายวิชาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาอภิปราย เนื้อหาสาระของวิชาได้	3.29	0.98	ปานกลาง
รวม	3.41	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเรียนรู้ที่จะเข้ากันได้กับนักศึกษาคนอื่น ๆ เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การเรียนรู้ในห้องเรียนดีขึ้น ชอบช่วยเหลือเพื่อน ๆ ในห้องเรียนเมื่อเขามีปัญหาในการเรียน

และชอบฟังความคิดเห็นของนักศึกษาคนอื่น ๆ เกี่ยวกับประเด็นที่เสนอให้อภิปรายในห้องเรียน ($\bar{X} = 3.71, 3.55$ และ 3.45 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 5 เตรียมอ่านหนังสือวิชาที่จะเรียนก่อนเข้าห้องเรียนเพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน ($\bar{X} = 3.22$)

ตาราง 8

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบฟังพา

แบบฟังพา	\bar{X}	SD	ระดับ การปฏิบัติ
1. ยอมรับเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่อาจารย์ได้กำหนดขึ้นในรายวิชาที่เรียน	3.77	0.87	มาก
2. มีความลำบากในการติดตามกิจกรรมเนื้อหาในห้องเรียน	3.15	1.02	ปานกลาง
3. ชอบข้อสอบที่ออกตรงตามเนื้อหาในตำรา	3.93	1.01	มาก
4. จะเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นถ้ามีอาจารย์หรือเพื่อน ๆ คอยชี้แนะ	4.07	0.93	มาก
5. อาจารย์เป็นผู้สำคัญที่สุดในการทำให้เกิดการเรียนรู้	3.94	0.94	มาก
6. พยายามอย่างดีที่สุดที่จะทำงานตามที่อาจารย์มอบหมายให้ทำ	3.90	0.90	มาก
7. การอภิปรายในห้องเรียนช่วยให้มีความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น	3.87	0.89	มาก
8. ชอบให้อาจารย์สอนเนื้อหาทั้งหมดมากกว่าที่จะไปศึกษาเพิ่มเติมเอง	3.64	0.95	มาก
9. ชอบให้อาจารย์เน้นเนื้อหาวิชาที่ต้องเรียน	3.97	0.94	มาก
รวม	3.80	0.58	มาก

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบฟังพาดูอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ จะเรียนรู้ได้ดีขึ้นถ้ามีอาจารย์หรือเพื่อน ๆ คอยชี้แนะ ชอบให้อาจารย์เน้นเนื้อหาวิชาที่ต้องเรียน และอาจารย์เป็นผู้สำคัญที่สุดในการทำให้เกิดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.07, 3.97$ และ 3.94 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 2 คือ มีความลำบากในการติดตามกิจกรรมเนื้อหาในห้องเรียน ($\bar{X} = 3.15$)

ตาราง 9

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบมีส่วนร่วม

แบบมีส่วนร่วม	\bar{X}	SD	ระดับการปฏิบัติ
1. ชอบให้นักศึกษาคนอื่น ๆ รับผิดชอบ เมื่อทำงานได้ผลดี	2.96	1.11	ปานกลาง
2. ชอบที่จะเรียนในชั้นเรียนมากกว่าเรียนด้วยตนเอง	3.37	1.00	ปานกลาง
3. ชอบเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยกันจัดขึ้นในห้องเรียน	3.18	0.95	ปานกลาง
4. เลือกที่จะนั่งในห้องเรียนในตำแหน่งที่สามารถรับฟังและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	3.53	0.98	มาก
5. จะทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกอย่างในชั้นเรียนแม้งานนั้นจะไม่น่าสนใจ	3.40	0.92	ปานกลาง
6. การเรียนในห้องเรียนได้รับความรู้อย่างมาก	3.95	0.87	มาก
7. ต้องเข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ เนื่องจากจะทำให้ได้รับความรู้เต็มที่	3.92	0.94	มาก
8. ได้รับประโยชน์มากจากการเข้าห้องเรียน	3.99	0.90	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

แบบมีส่วนร่วม	\bar{X}	SD	ระดับ การปฏิบัติ
9. ได้รับความรู้อย่างแท้จริงในรายวิชาที่เข้าเรียน	3.92	0.87	มาก
10. ชอบศึกษาและสรุปเนื้อหาารายวิชาร่วมกับเพื่อน ๆ	3.40	1.01	ปานกลาง
11. ชอบแลกเปลี่ยนความรู้และสรุปเพื่อเตรียมสอบ ร่วมกับเพื่อน ๆ	3.65	1.05	มาก
รวม	3.57	0.58	มาก

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในระดับมาก 6 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ได้รับประโยชน์มากจากการเข้าห้องเรียน การเรียนในห้องเรียนได้รับความรู้อย่างมาก ต้องเข้าห้องเรียนสม่ำเสมอเนื่องจากจะทำให้ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ และได้รับความรู้อย่างแท้จริงในรายวิชาที่เข้าเรียน ($\bar{X} = 3.99, 3.95, 3.92$ และ 3.92 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 1 คือ ชอบให้นักศึกษาคนอื่น ๆ รับผิดชอบ เมื่อทำงานได้ผลดี ($\bar{X} = 2.96$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ คณะที่ศึกษา และอาชีพ ดังข้อมูลที่ปรากฏ (ดูตาราง 10-21)

ตาราง 10

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ

แบบการเรียนรู้	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. แบบอิสระ	3.58	0.71	3.42	0.69	2.315*
2. แบบหลีกเลี่ยง	2.64	0.88	2.62	0.87	0.161
3. แบบร่วมมือ	3.44	0.70	3.37	0.70	1.003
4. แบบพึ่งพา	3.79	0.62	3.83	0.54	-0.688
5. แบบมีส่วนร่วม	3.57	0.57	3.57	0.60	-0.021

* $p < .05$

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแบบหลีกเลี่ยง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบมีส่วนร่วม มีการปฏิบัติตามแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
แบบอิสระ				
ระหว่างกลุ่ม	6.522	2	3.261	6.706*
ภายในกลุ่ม	202.786	417	.486	
รวม	209.308	419		

ตาราง 11 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
แบบหลักเดียว				
ระหว่างกลุ่ม	5.909	2	2.955	3.906*
ภายในกลุ่ม	315.396	417	.756	
รวม	321.305	419		
แบบร่วมมือ				
ระหว่างกลุ่ม	6.762	2	3.381	7.101*
ภายในกลุ่ม	198.567	417	.476	
รวม	205.329	419		
แบบพึ่งพา				
ระหว่างกลุ่ม	.831	2	.415	1.218
ภายในกลุ่ม	142.182	417	.341	
รวม	143.013	419		
แบบมีส่วนร่วม				
ระหว่างกลุ่ม	1.480	2	.740	2.217
ภายในกลุ่ม	139.171	417	.334	
รวม	140.651	419		

* $p < .05$

จากตาราง 11 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ ได้แก่ แบบอิสระ แบบหลักเดียว และแบบร่วมมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแบบพึ่งพาและแบบมีส่วนร่วม มีการปฏิบัติตามแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบอิสระ จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	มากกว่า 25 ปี		
		ไม่เกิน 20 ปี	มากกว่า 20-25 ปี	ขึ้นไป
		3.69	3.41	3.66
ไม่เกิน 20 ปี	3.69		*	-
มากกว่า 20-25 ปี	3.41			*
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	3.66			

* $p < .05$

จากตาราง 12 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี กับมากกว่า 20-25 ปี และอายุมากกว่า 20-25 ปี กับมากกว่า 25 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอายุไม่เกิน 20 ปีกับมากกว่า 25 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบอิสระ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบหลักเดียว จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	มากกว่า 25 ปี		
		ไม่เกิน 20 ปี	มากกว่า 20-25 ปี	ขึ้นไป
		2.91	2.57	2.62
ไม่เกิน 20 ปี	2.91		*	-
มากกว่า 20-25 ปี	2.57			-
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	2.62			

* $p < .05$

จากตาราง 13 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี กับมากกว่า 20-25 ปี มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอายุไม่เกิน 20 ปีกับมากกว่า 25 ปีขึ้นไป และอายุมากกว่า 20-25 ปี กับมากกว่า 25 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบร่วมมือ จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	ไม่เกิน 20 ปี	มากกว่า 20-25 ปี	มากกว่า 25 ปี ขึ้นไป
		3.60	3.31	3.54
ไม่เกิน 20 ปี	3.60		*	-
มากกว่า 20-25 ปี	3.31			*
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	3.54			

* $p < .05$

จากตาราง 14 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี กับมากกว่า 20-25 ปี และอายุมากกว่า 20-25 ปีกับมากกว่า 25 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอายุไม่เกิน 20 ปี กับมากกว่า 25 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามคณะที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
แบบอิสระ				
ระหว่างกลุ่ม	16.977	6	2.829	6.076*
ภายในกลุ่ม	192.332	413	.466	
รวม	209.308	419		
แบบหลักเดียว				
ระหว่างกลุ่ม	29.455	6	4.909	6.947*
ภายในกลุ่ม	291.850	413	.707	
รวม	321.305	419		
แบบร่วมมือ				
ระหว่างกลุ่ม	8.569	6	1.428	2.998*
ภายในกลุ่ม	196.760	413	.476	
รวม	205.329	419		
แบบพึ่งพา				
ระหว่างกลุ่ม	2.452	6	.409	1.201
ภายในกลุ่ม	140.561	413	.340	
รวม	143.013	419		
แบบมีส่วนร่วม				
ระหว่างกลุ่ม	2.015	6	.336	1.000
ภายในกลุ่ม	138.636	413	.336	
รวม	140.651	419		

* $p < .05$

จากตาราง 15 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่างคณะกัน มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ ได้แก่ แบบอิสระ แบบหลักเลียง และแบบร่วมมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแบบฟังพา และแบบมีส่วนร่วม มีการปฏิบัติตามแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบอิสระ จำแนกตามคณะที่ศึกษา เป็นรายคู่

แบบอิสระ	\bar{X}	นิติศาสตร์	บริหารธุรกิจ	มนุษยศาสตร์	ศึกษาศาสตร์	วิทยาศาสตร์	รัฐศาสตร์	เศรษฐศาสตร์
		3.69	3.09	3.49	3.46	3.50	3.77	3.59
1. นิติศาสตร์	3.69		*	-	-	-	-	-
2. บริหารธุรกิจ	3.09			-	-	-	*	*
3. มนุษยศาสตร์	3.49				-	-	-	-
4. ศึกษาศาสตร์	3.46					-	-	-
5. วิทยาศาสตร์	3.50						-	-
6. รัฐศาสตร์	3.77							-
7. เศรษฐศาสตร์	3.59							

* $p < .05$

จากตาราง 16 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ศึกษา ในคณะนิติศาสตร์กับคณะบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจกับคณะรัฐศาสตร์ และ คณะบริหารธุรกิจกับเศรษฐศาสตร์ มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบอิสระแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ แบบอิสระ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบหลักเดี่ยว จำแนกตามคณะที่ศึกษา เป็นรายคู่

แบบหลักเดี่ยว	\bar{X}	นิติศาสตร์	บริหารธุรกิจ	มนุษยศาสตร์	ศึกษาศาสตร์	วิทยาศาสตร์	รัฐศาสตร์	เศรษฐศาสตร์
		2.43	2.55	3.14	2.22	2.74	2.68	2.66
1. นิติศาสตร์	2.43	-	*	-	-	-	-	-
2. บริหารธุรกิจ	2.55			*	-	-	-	-
3. มนุษยศาสตร์	3.14				*	-	-	-
4. ศึกษาศาสตร์	2.22					-	-	-
5. วิทยาศาสตร์	2.74						-	-
6. รัฐศาสตร์	2.68							-
7. เศรษฐศาสตร์	2.66							

* $p < .05$

จากตาราง 17 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ศึกษาในคณะนิติศาสตร์กับคณะมนุษยศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจกับคณะมนุษยศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์กับคณะศึกษาศาสตร์ มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ แบบหลักเดี่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบหลักเดี่ยว แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบร่วมมือ จำแนกตามคณะที่ศึกษา เป็นรายคู่

แบบร่วมมือ	\bar{X}	นิติศาสตร์	บริหารธุรกิจ	มนุษยศาสตร์	ศึกษาศาสตร์	วิทยาศาสตร์	รัฐศาสตร์	เศรษฐศาสตร์
1. นิติศาสตร์	3.40	-	-	-	-	-	-	-
2. บริหารธุรกิจ	3.11	-	-	-	-	-	*	-
3. มนุษยศาสตร์	3.41	-	-	-	-	-	-	-
4. ศึกษาศาสตร์	3.43	-	-	-	-	-	-	-
5. วิทยาศาสตร์	3.51	-	-	-	-	-	-	-
6. รัฐศาสตร์	3.62	-	-	-	-	-	-	-
7. เศรษฐศาสตร์	3.38	-	-	-	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตาราง 18 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจกับคณะรัฐศาสตร์ มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
แบบอิสระ				
ระหว่างกลุ่ม	2.660	3	.887	1.785
ภายในกลุ่ม	206.648	416	.497	
รวม	209.308	419		
แบบหลักเดียว				
ระหว่างกลุ่ม	2.476	3	.825	1.077
ภายในกลุ่ม	318.828	416	.766	
รวม	321.305	419		
แบบร่วมมือ				
ระหว่างกลุ่ม	4.151	3	1.384	2.861*
ภายในกลุ่ม	201.178	416	.484	
รวม	205.329	419		
แบบพึ่งพา				
ระหว่างกลุ่ม	.746	3	.249	.727
ภายในกลุ่ม	142.267	416	.342	
รวม	143.013	419		
แบบมีส่วนร่วม				
ระหว่างกลุ่ม	1.178	3	.393	1.171
ภายในกลุ่ม	139.473	416	.335	
รวม	140.651	419		

* $p < .05$

จากตาราง 19 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่างอาชีพกัน มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ ได้แก่ แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง แบบพึ่งพา และแบบมีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแบบร่วมมือ มีการปฏิบัติตามแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบร่วมมือ จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่

แบบร่วมมือ	\bar{X}	รับ	พนักงาน	ประกอบธุรกิจ	ไม่ได้ประกอบ
		ราชการ	เอกชน	ส่วนตัว	อาชีพ
	\bar{X}	3.55	3.64	3.40	3.36
1. รับราชการ	3.55	-	-	-	-
2. พนักงานเอกชน	3.64	-	-	-	-
3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.40	-	-	-	-
4. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	3.36	-	-	-	-

จากตาราง 20 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอาชีพต่างกันทุกคู่ มีการปฏิบัติตามแบบการเรียนรู้ แบบร่วมมือ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากความแตกต่างที่พบในการวิเคราะห์ One-way ANOVA นั้น เกิดจากการเปรียบเทียบแบบซับซ้อนหรือรวมกลุ่มกัน เช่น กลุ่ม 1 รวมกับกลุ่ม 2 เปรียบเทียบกับกลุ่ม 3 หรือกลุ่ม 1 รวมกับกลุ่ม 2 เปรียบเทียบกับกลุ่ม 3 รวมกับกลุ่ม 4 เป็นต้น

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลการศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 21

ความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ลำดับ	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้	ความถี่
ด้านผู้สอน		
1.	ควรมีกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน	13
2.	อาจารย์ผู้สอนควรสอนให้ละเอียด เพิ่มตัวอย่าง มีแบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และสรุปหลังบรรยาย	8
3.	รายวิชาใดที่ไม่เปิดสอนหรือมีการเปลี่ยนแปลงตารางเรียน ควรแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า	8
4.	ผู้สอนควรปรับใช้กลวิธีในการสอนให้สอดคล้องกับนักศึกษา	8
5.	ผู้สอนควรจัดเรียงเนื้อหาในการสอนให้เป็นไปตามลำดับ	6
6.	ผู้สอนควรแจ้งตารางการบรรยายและหัวข้อที่จะบรรยายล่วงหน้า	5
7.	ผู้สอนมีความตั้งใจและเต็มใจในการถ่ายทอดความรู้	3
8.	ผู้สอนควรสอดแทรกธรรมะในการสอน	2
9.	ควรจัดการสอนแบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มากกว่าชี้แนะ	2
10.	ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้มีความทันสมัย/ทันต่อเหตุการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงไป	1
11.	เปิดโอกาสให้ซักถาม	1

ตาราง 21 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้	ความถี่
ด้านผู้เรียน		
12.	ควรเข้าเรียนในห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ	12
13.	ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน เรียนรู้ด้วยตนเอง	6
14.	มีวินัย อดทน และขยัน	6
15.	เตรียมตัวอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน และก่อนเข้าสอบ	3
16.	ควรค้นคว้าและศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง	3
ด้านการวัดผลและประเมินผล		
17.	ข้อสอบควรมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ	3
18.	มีการเก็บคะแนนระหว่างเรียน	3
19.	วิชาที่คณะจัดสอบเองควรประกาศล่วงหน้า	2
20.	บางกระบวนวิชาควรมีการเช็คชื่อเข้าเรียน	1
ด้านเทคโนโลยี และสื่อการเรียนการสอน		
21.	ควรมีวิดีโอหรือเทปการบรรยายทุกกระบวนวิชา	9
22.	ผู้สอนมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัย	5
23.	ควรมีตำราครอบคลุมทุกกระบวนวิชา และมีการปรับปรุงตำราเรียนอยู่เสมอ	4
24.	ควรมีการถ่ายทอดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต	2
25.	เพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์สำหรับบริการนักศึกษา	2
อื่นๆ		
26.	บรรยากาศในห้องเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ และมีอากาศถ่ายเทอย่างสะดวก	13
27.	ควรจัดฝึกอบรมด้านภาษาและคอมพิวเตอร์ให้นักศึกษา	3
28.	มีการแนะแนวการศึกษา	3

จากตาราง 21 พบว่า นักศึกษามีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ โดยข้อที่มีความถี่มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ควรมีกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน บรรยากาศในห้องเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ และมีอากาศถ่ายเทอย่างสะดวก ควรเข้าเรียนในห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ และควรมีมาตรฐานในการศึกษาที่ชัดเจน ทั้งระบบการเรียนการสอน การสอบ และการประเมินผล ($f = 13, 13, 12$ และ 11 ตามลำดับ)